

विशंकितः शंकावान् ॥ हिनिश्चयेन नौ आवयोर्द्वयोरपि त्वन्नाशेन मूलघातो न स्यात् माभूदिति एतदर्थं मया कृतः ॥ शराऽनुत्सर्ग इति शेषः ॥ ३३ ॥ मूलघातमेव दर्शयति ॥
त्वयीति ॥ मया विपन्ने मद्भाषारतो नाशिते ॥ अज्ञानमनिश्चयप्रवृत्तिः ॥ लाघवाच्चापल्यात् ॥ ३४ ॥ बाधकांतरमाह ॥ दत्तमभयमस्मै सदत्ताभयस्तस्य वधो महत्यातकमि
ति नामप्रसिद्धं ॥ स्वमूलघातमप्याह ॥ अहमिति ॥ ३५ ॥ मामाशंकीरित्यावाधायां द्वित्वं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ गजपुष्पी नागपुष्पीलता शुभं सम्यक् लक्षयतीति

जीवितांतकरंधोरंसादृश्यात्तु विशंकितः ॥ मूलघातो न नौ स्याद्विद्वयोरिति कृतो मया ॥ ३३ ॥ त्वयि वीरविपन्ने हि अज्ञानालाघवान्मया ॥
मौढ्यंचममवात्यंचख्यापितं स्यात्कपीश्वर ॥ ३४ ॥ दत्ताभयवधो नाम पातकं महद्द्रुतं ॥ अहंचलक्ष्मणश्चैव सीताचवरवर्णिनी ॥ ३५ ॥
त्वदधीनावयंसर्वे वनेस्मिन् शरणं भवान् ॥ तस्माद्युध्यस्व भूयस्त्वं मामाशंकीश्वरानर ॥ ३६ ॥ एतन्मुहूर्ते तु मया पश्य वालिनमाहवे ॥
निरस्तिमिषुणैकेन चेष्टमानं महीतले ॥ ३७ ॥ अभिज्ञानं कुरुष्व त्वमात्मनो वानरेश्वर ॥ येन त्वामभिजानीयां द्वंद्वयुद्धमुपागतं ॥ ३८ ॥
गजपुष्पीमिमां फुल्लामुत्पात्य शुभलक्षणां ॥ कुरु लक्ष्मण कंठेस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ॥ ३९ ॥ ततो गिरितटे जातामुत्पात्य कुसुमायुतां ॥
लक्ष्मणो गजपुष्पीं तां तस्य कंठे व्यसर्जयत् ॥ ४० ॥ सतया शुशुभे श्रीमान् लतया कंठसक्तया ॥ मालये व बलाकानां संध्य इव तोयदः ॥
॥ ४१ ॥ विभ्राजमानो वपुषारामवाक्यसमाहितः ॥ जगाम सह रामेण किष्किंधां पुनरापसः ॥ ४२ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० कि० द्वाद
शः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥ ऋष्यमूकात्सधर्मात्मा किष्किंधां लक्ष्मणाग्रजः ॥ जगाम सह सुग्रीवो वालिविक्रमपालितां ॥ १ ॥

शुभलक्षणा तां ॥ ३९ ॥ व्यसर्जयन्नि सृष्टवान्समर्पितवानित्यर्थः ॥ ४० ॥ लतया शुक्लपुष्पनागपुष्पीलतया संध्यारागसहिततोयद इव स्वयं बलाकानां मालये व तया लतया
शुशुभे ॥ ४१ ॥ रामवाक्ये तत्करणे समाहित उद्युक्तः ॥ ४२ ॥ स्वभ्रमानः ॥ इति रामाभि० वा० कि० द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥ ऋष्यमूकादिति ॥ १ ॥